quibus deuictis et in locis eaꝝ cõtrarijs virtutibus introductis/ oĩa inordinata desideria ꝯquieſcũt: ⁊ ꝑ certamẽ contra illa octo q̄dãmõ vires reſtituũt/ duꝫ eaꝝ noxie motiones freno rõis moderãt. Sũt autẽ hec octo vitia q̄ interdũ dicunt principalia q̄ſi ꝑnci‑pes alioꝝ vitioꝝ: interdũ capitalia eo ꝙ de rõne eo‑rũ ſit vt alia vitia ex ipĩs oriant. Illa vero vitia de q̄ꝝ rõne ẽvt ex ipĩs ꝓcedant: filie eoꝝ dicũt. Interdum vero dicũt mortalia inquãtũ morte culpe occidũt ⁊ a vita grẽ ſeparant/ et a deo q̄ ẽ vera vita. Non tñ hec octo ſp ſunt mortalia/ nec etiã ex genere ſuo Sũt au‑tẽ hec octo ſupbia / vanagloria/ accidia/ inuidia/ ira/ philargyria/ luxuria/ gula.

De mõ pugnandi contra vitia et ꝙ hõ non debet cõtra oĩa ſimul: ſꝫ cõtra vnum principale decertare. Ca. liij.

Non aũt debes cõtra oĩa iſta ſimul pugnare ſicut nec potes ꝑmiſſas aſcenſiões ſimul aſ‑cendere. Nõ in vno anno ait dñs: eijciã eos a facie tua: ſꝫ paulatim ne terra redigat in ſolitudinẽ. Igit iuxta traditiões ſanctoꝝ patrũ hũc ordinẽ ſer‑uabis certamẽ contra hec vitia ingreſſurꝰ. Primo vt ante oĩa teipm diligenter diſcutiens ſm formam examinãdi priꝰ traditã inquiras q̄lia vitia in te late‑ant vel pateant: deinde que ſint in te vitia magꝰ for‑tia/ et magis te infeſtãtia. Deinde q̄ remedia ſint cõ‑tra ſingula vitia efficatiora. Quo facto contra vnuꝫ vitiũ preliũ arripies qd̄ ẽ tibi ꝑ ceterꝭ magis ĩfeſtũ. Igit ꝯtra illud vnũ pricipale certamẽ arripe / expur‑gationi illius totis viribus inſiſte / omnẽ laborẽ ⁊ ſol

licitudinē principalit̄ retorq̄ ad illud expurgandū3/ contra illud iugiter deū iplora: illud tibi i orōne ver ſet̄ ſp ante oculos: ꝓ illi⁹ extinctione lachrymas ide ſinent̄ funde/ gemitus et ſuſpiria ad eū deuote emit te. Nec tn̄ ita tibi cōtra vnū illud pugnādū ē/ vt cete ra vitia non īpugnes: ſ ita contra id vnu3 p̄ncipalit̄ pugnabis/ vt generalē tn̄ cōtra oīa vitia habeas ſol licitudinem et horrorē. Quinīmo q̄ntū cōtra vnum magis ſtrenue et ſapient̄ certaueris: tāto plus gene ralit̄ oīa vitia horrebis. ¶ Scire etiā tibi cōuenit ꝙ ſicut in naturalib⁹ ex diuerſa cōmixtione q̄tuor hu mor꜄ ſanguinis: videlicet colere/ flegmatis/ ꝛ melan colie diuerſe cauſant̄ cōplexiones naturales. Ita in diuerſis hoībus ſm interiore3 hoīem ex diuerſa cō mixtione affectuū/ et ex corruptiōe viriū p fomitem ſm naturalia ſunt diuerſe diſpoſitiones morales/ ſi ue inclinationes ad mores/ et varie diſpoſitiones vi tioſe/ vel etiam virtuoſe. Hinc ē ꝙ vn⁹ magis inclia tur ad luxuriā: alter magis ad iracūdiā. Et frequent̄ hō habet vnā q̄ndā inclinatiōe3/ q̄ſi vnā maſſā/ quā dā/ vn̄ cetera vitia quaſi oriant̄ vel maior ps: q̄ forſi tan nō abſurde dici poſſit moralis cōplexio. Siq̄dē vn⁹ ē triſtis: alter pplexus: tertius implexus: q̄rtus ſcrupuloſus: quintus q̄ruloſus: ſext⁹ in exercitijs ſu is afflict⁹: ſeptim⁹ occupat⁹. Et hec oīa vt videtur ex quadā interiori indiſpoſitione vel anime/ vel or ganorum proueniunt/ et ſunt melancolicis nō diſſi miles ſuo mō. Alius autem eſt letus/ vagus/ hilaris et diſſolutus ꝛc̄. Debet autem vnuſquiſq3 ſtatu3 ſu um interiorem modo prius habito diligenter inq̄

rere: et ſm hoc aſceſiones virtutū in corde diſpone-
re/ et vitiorū remedia in ſuo exercitio ordinare: et ſp
illā ſuā inclinationē vitioſā habere ſuſpectā / et oīb⁹
modis iuxta rōnis imperiū refrenare. Cū aūt illud
vnū vitiū de quo ſupi⁹ fuit dictū/ adeo p deuotū ex
ercitiū/ et virile preliū debilitaueris: vt rōni obedi-
ens contradicere nō pſumat: ſ ſi qñ ſe erexerit/ ſtatī
rōnis imperio ſine prelio refrenet̄: tūc aliud vitiū ſi-
mili diligentia debes inquirere/ qđ te plus infeſtat:
et contra illud mō cōſimili pliari. Noli tñ putare q
aliquod vitiū adeo in te radicitus poſſis euellere/ vt
nō ſit opus amodo ſaltē generali ſollicitudine et hor-
rore contra ipm debellare. Etenī: vt ait Bernard⁹.
Vitia ſemel putata repullulant/ et effugata redeūt ⁊
reaccendūt̄ extincta et ſopita denuo excitant̄.

¶ Qz ſcdm diuerſitatē nature vitiorū diuerſimode ſit contra ea decertandū: et in q cōſiſtit illa diuerſitas vitiorū. ¶ Ca. liiij.

Adhuc aūt de mō preliandi cōtra vitia ſcire
expedit/ q contra pdicta octo vitia/ ⁊ ab eis
pcedentia nō ſit eodē mō preliādu: ſ ſicut
diuerſa ē natura vitioꝝ/ ita et varia ſunt contra ea p-
lia arripienda. Siquidē carnalia vitia meli⁹ vincis
fugiendo oēm occaſionē et materiā tibi de ipis ſub-
trahendo. Spūalia vero meli⁹ expugnas occaſiones
qbus ipa irritant̄/ et cōtraria fiant habēdo et fortit̄
reſiſtendo. Scdo conſidera adhuc aliā diuerſitatē
et variam naturā vitioꝝ. Sunt etenī quedam vitia
q ſemp ex alijs oriunt̄/ et ſine alio vitio p ſe nō veni-
unt/ qle vitiū eſt inuidia: et tūc nō tā contra illud vi-